

ΕιρΠατρών 94/2016

Αμοιβή δικηγόρου - Δικηγόροι Ι.Κ.Α. - Ελάχιστα όρια αμοιβής δικηγόρων Δημοσίου -.

Όταν η καθοριζόμενη με βάση τον Κώδικα Δικηγόρων για κάθε κατά περίπτωση ενέργεια ελάχιστη αμοιβή είναι μεγαλύτερη από εκείνη, που καθορίζεται με βάση την ΚΥΑ 1146/1117864/2297/Α0012/2007 τότε οφείλεται η μεγαλύτερη αυτή αμοιβή. Όταν όμως είναι μικρότερη, τότε οφείλεται η καθοριζόμενη με βάση την ΚΥΑ μεγαλύτερη ελάχιστη αμοιβή, διότι θα ήσαν άνισοι οι δικηγόροι να αμείβονται με τα ελάχιστα όρια του Κώδικα των Δικηγόρων και να φορολογούνται για μεγαλύτερο εισόδημα. Συνεπώς, σε περίπτωση αναθέσεως από μέρους του Δημοσίου ή ΝΠΔΔ εντολής σε δικηγόρο να ενεργήσει για λογαριασμό του ενώπιον δικαστηρίου, υποχρεούνται αυτά, υπό την ισχύ της ως άνω ΚΥΑ, να καταβάλουν στον εν λόγω δικηγόρο την αντίστοιχη αμοιβή που προβλέπεται από τις διατάξεις αυτής, εφόσον αυτή υπερβαίνει το ελάχιστο όριο αμοιβής, που προβλέπεται στον Κώδικα περί Δικηγόρων. Τα ανωτέρω, εξάλλου, ισχύουν και ως προς τους δικηγόρους, που ενεργούν ως εντολοδόχοι του ΙΚΑ σύμφωνα με την παρ. 6 της ΚΥΑ 94324/1996 και δεν αμείβονται με πάγια αντιμισθία, αφού ως προς αυτούς δεν γίνεται διάκριση ή εξαίρεση από το ν. 2753/1999, ενώ δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις που ρυθμίζουν την αμοιβή των δικηγόρων του Δημοσίου με βάση το πάγιο ελάχιστο όριο, που προβλέπεται στον Κώδικα των Δικηγόρων ακόμη και για δικαστικές ή εξώδικες εργασίες, για τις οποίες η αμοιβή ορίζεται απ' αυτόν σε ποσοστό επί της αξίας του αντικειμένου της υπόθεσης. Τέλος, οποιαδήποτε συμφωνία περί λήψης από το Δικηγόρο μικρότερης αμοιβής είναι απολύτως άκυρη. Η ανωτέρω ΚΥΑ, εξάλλου, συνεχίζει να βρίσκεται σε ισχύ και μετά την πάροδο της διετίας ρητής ισχύος της (1.1.2008 έως 31.12.2009) εφαρμοζόμενη αναλόγως, ελλείψει εκδόσεως νέας ΚΥΑ με την οποία θα αναπροσαρμόζονταν οι σχετικές αμοιβές, ενώ μετά την έναρξη ισχύος του ν. 3919/2011 οι αμοιβές αυτές μετονομάστηκαν απλώς σε «νόμιμες αμοιβές» οι οποίες εξακολουθούν να ισχύουν όταν δεν υφίσταται διαφορετική έγκυρη συμφωνία μεταξύ εντολέως και δικηγόρου, κατ' άρθρο 5 παρ. 6 το ν 3919/2011, που τροποποίησε το άρθρο 92 παρ. 12 του Κώδικα περί Δικηγόρων.

ΕΙΔΙΚΗ

Αριθμός 94/2016

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

Αποτελούμενο από την Ειρηνοδίκη Ελένη Μπίθαρα και τη Γραμματέα Παναγιώτα Τζουβέκα, συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του τις 15-12-2015 για να δικάσει την εξής υπόθεση μεταξύ:

Της ενάγουσας:, Δικηγόρου Πατρών, που παραστάθηκε αυτοπροσώπως.

Του εναγομένου: Του εδρεύοντος στην Αθήνα Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων - Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών» (ΙΚΑ - ΕΤΑΜ) που εκπροσωπείται νόμιμα και το οποίο παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου του δικηγόρου Θεοφάνη Μπογόρδου.

Η ενάγουσα με την υπό ημερομηνία 5-6-2012 αγωγή της που απηύθυνε ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου και για όσους λόγους εκθέτει στο σχετικό δικόγραφο, ζήτησε να γίνουν δεκτά τα αιτήματά της.

Για τη συζήτηση της υπόθεσης αυτής ορίστηκε με την υπ' αριθμ. 797/2015 πράξη της Γραμματέα του Ειρηνοδικείου, δικάσιμος η 15η-12-2015 και μετά από αναβολή εκείνη που σημειώνεται στην αρχή της παρούσας απόφασης. Ακολούθησε συζήτηση όπως καταχωρήθηκε στα ταυτάρια της παρούσας πρακτικά.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 91 παρ. 1, 92 παρ. 1, 98 παρ. 1 και 99 του νδ/τος 3026/1954 «περί του Κώδικος των Δικηγόρων» όπως αυτός ίσχυε κατά τον κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο, του άρθρου 245 παρ. 5 του ν 3086/2002 «περί Οργανικού Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και κατάστασης των Λειτουργών και των Υπαλλήλων του. (ΦΕΚ Α 324), του άρθρου 7 παρ. 2 του ν 2753/1999 (ΦΕΚ Α 249) και των Κοινών Υπουργικών Αποφάσεων που εκδόθηκαν κατ' εξουσιοδότηση της τελευταίας αυτής απόφασης, ειδικότερα δε της 1146/1117864/2297/Α0012/2007 απόφασης περί προσδιορισμού των ελαχίστων αμοιβών των Δικηγόρων (ΦΕΚ Β 2422), προκύπτει ότι με τις διατάξεις των ανωτέρων νόμων καθώς και εκείνες της προαναφερόμενης ΚΥΑ δεν καταργήθηκαν οι προαναφερόμενες διατάξεις του Κώδικα των Δικηγόρων, που αφορούν τον καθορισμό του κατωτάτου ορίου, αμοιβής όλων των δικηγόρων, δηλαδή και εκείνων του Δημοσίου ή ΝΠΔΔ. Οι διατάξεις του Κώδικα αυτού, των οποίων σκοπός είναι ότι μόνο η προστασία του ιδιωτικού συμφέροντος του δικηγόρου ως εργαζομένου, αλλά και η κατοχύρωση του κύρους του δικηγορικού λειτουργήματος ως θεράποντος του δημοσίου συμφέροντος, κατισχύουν εκείνων των ως άνω νόμων και των κατ' εξουσιοδότηση αυτών εκδοθεισών ΚΥΑ στις σχέσεις των συμβαλλομένων αφού οι διατάξεις αυτών, όπως προκύπτει από το σύνολο του περιεχομένου τους και τις οικείες εισηγητικές εκθέσεις, έχουν φορολογικό χαρακτήρα και αποσκοπούν στη μεταρρύθμιση και απλοποίηση του φορολογικού συστήματος με την καθιέρωση αντικειμενικής φορολογικής μεταχείρισης των δικηγόρων προς τον σκοπό της δικαιότερης κατανομής των φορολογικών βαρών, της μείωσης των οικονομικών στρεβλώσεων, που προκαλεί η φορολογική διάρθρωση στην κατανομή των πόρων, της αυξήσεως της ανταγωνιστικότητας και της προσαρμογής της φορολογίας στο ενοποιούμενο διεθνές οικονομικό περιβάλλον. Έτσι, όταν η καθοριζόμενη με βάση των Κώδικα Δικηγόρων για κάθε κατά περίπτωση ενέργεια ελάχιστη αμοιβή είναι μεγαλύτερη από εκείνη, που καθορίζεται με βάση την ως άνω ΚΥΑ τότε οφείλεται η μεγαλύτερη αυτή αμοιβή. Όταν όμως είναι μικρότερη, τότε οφείλεται η καθοριζόμενη με βάση την ΚΥΑ μεγαλύτερη ελάχιστη αμοιβή, διότι θα ήσαν άνισοι οι δικηγόροι να αμοιβόνται με τα ελάχιστα όρια του Κώδικα των Δικηγόρων και να φορολογούνται για μεγαλύτερο εισόδημα. Συνεπώς, σε περίπτωση αναθέσεως από μέρος του Δημοσίου ή ΝΠΔΔ εντολής σε δικηγόρο να ενεργήσει για λογαριασμό του ενώπιον δικαστηρίου, υποχρεούνται αυτά, υπό την ισχύ της υπ' αριθμ. 1146/1117864/2297/Α 0012/2007 Κοινής Υπουργικής Απόφασης να καταβάλουν στον εν λόγω δικηγόρο την αντίστοιχη αμοιβή, που προβλέπεται από τις διατάξεις αυτής, εφόσον αυτή υπερβαίνει το ελάχιστο όριο αμοιβής, που προβλέπεται στον Κώδικα περί Δικηγόρων (ΑΠ 1376/2009, ΕλλΔνη2009, 1690). Τα ανωτέρω, εξάλλου, ισχύουν και ως προς τους δικηγόρους, που ενεργούν ως εντολοδόχοι του ΙΚΑ σύμφωνα με την παρ. 6 της ΚΥΑ 94324/11.12.1996 και δεν αμείβονται με πάγια αντιμισθία, αφού ως προς αυτούς δεν γίνεται διάκριση ή εξαίρεση από το ν. 2753/1999, ενώ δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις που ρυθμίζουν την αμοιβή των δικηγόρων του Δημοσίου με βάση το πάγιο ελάχιστο όριο, που προβλέπεται στον Κώδικα των Δικηγόρων ακόμη και για δικαστικές ή εξώδικες εργασίες, για τις οποίες η αμοιβή ορίζεται απ' αυτόν σε ποσοστό επί της αξίας του αντικειμένου της υπόθεσης (ΑΠ 797/2007 ΑΠ 920/2006 ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ). Τέλος, οποιαδήποτε συμφωνία περί λήψης από το Δικηγόρο μικρότερης αμοιβής είναι απολύτως άκυρη (ΑΠ 1376/2009 ο.π). Η ανωτέρω ΚΥΑ, εξάλλου, συνεντίζει να βρίσκεται σε ισχύ και μετά την πάροδο της διετίας ρητής ισχύος της (1.1.2008 έως 31.12.2009) εφαρμοζόμενη αναλόγως, ελλείψει εκδόσεως νέας ΚΥΑ με την οποία θα αναπροσαρμόζονταν οι σχετικές αμοιβές, ενώ μετά την έναρξη ισχύος του ν 3919/2011 («Αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας, κατάργηση αδικαιολόγητων περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελμάτων» ΦΕΚ Α 32) οι αμοιβές αυτές μετονομάστηκαν απλώς σε «νόμιμες αμοιβές» οι οποίες εξακολουθούν να ισχύουν όταν δεν υφίσταται διαφορετική έγκυρη συμφωνία μεταξύ εντολέως και δικηγόρου, κατ' άρθρο 5 παρ. 6 το ν 3919/2011, που τροποποίησε το άρθρο 92 παρ. 12 του Κώδικα περί Δικηγόρων (Μ.Πρ. Αγρ. 11/2013).

Με την υπό κρίση αγωγή η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι, κατόπιν νομότυπης εντολής του εναγομένου νηδδ, προέβη για λογαριασμό του, ως Δικηγόρος και μέλος του Δικηγορικού Συλλόγου Πατρών σε σειρά δικαστικών και εξώδικων ενεργειών όπως αναλυτικά περιγράφονται στο αγωγικό δικόγραφο για τις οποίες δικαιούται ως νόμιμη αμοιβή σύμφωνα με τον Κώδικα Περί Δικηγόρων και τις αναφερόμενες σε αυτή κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, επιπλέον των όσων το εναγόμενο της κατέβαλε

και το ποσό των 2779,11 ευρώ πλέον ΦΠΑ εκ ποσοστού 23% και συνολικά το ποσό των 3418,30 ευρώ, όπως αυτό ειδικότερα αναλύεται. Με βάση αυτό το ιστορικό η ενάγουσα ζητεί, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, να υποχρεωθεί το εναγόμενο κυρίως με βάση τις διατάξεις της μεταξύ τους σύμβασης, επικουρικώς δε με βάση τις διατάξεις του αδικαιολογήτου πλουτισμού να της καταβάλει νομιμότοκα από την επίδοση της αγωγής το πιο πάνω ποσό των 3418,30 ευρώ. Η αγωγή αυτή από την εκτίμηση του δικηγόρου της οποίας συνάγεται ότι δεν υπήρχε συμφωνία περί εργολαβίας δίκης, αλλά ότι η ενάγουσα θα αμειβόταν με βάση τα ελάχιστα όρια αμοιβής που ορίζει ο Κώδικας περί Δικηγόρων και οι ΚΥΑ και στην οποία αναφέρονται τα αναγκαία για το ορισμένο των επί μέρους αξιώσεων της ενάγουσας στοιχεία, σύμφωνα με τα άρθρα 91,92, 94, 98 επ. του κυρωθέντος με το νδ 3026/1954 Κώδικα περί Δικηγόρων και 680 ΚΠολΔ και δη οι κατ' ιδίαν δικαστικές εργασίες της ενάγουσας (παράσταση ενώπιον διαφόρων διοικητικών και πολιτικών δικαστηρίων σε συγκεκριμένες δικάσιμους για τη συζήτηση καθοριζόμενων υποθέσεων, σύνταξη υπομνημάτων και προτάσεων, σύνταξη αγωγών ενώπιον πολιτικών δικαστηρίων) και η ζητούμενη αμοιβή για καθεμία απ' αυτές, κρίνεται ορισμένη (βλ και ΑΠ 374/2004 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 57/ 2005 1270) απορριπτόμενου ως ουσιαστικά αβασίμου του περί αοριστίας αυτής ισχυρισμού του εναγομένου, αρμοδίως δε φέρεται προς συζήτηση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, που είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο (άρθρα 14 παρ. 1 εδαφ. α και 678 παρ. 1 ΚΠολΔ) κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 677 επ. ΚΠολΔ και κατά την κύρια βάση της είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 98 επ. και 158 του νδ 3026/1954 «περί Κωδικός Δικηγόρων», ο οποίος σύμφωνα με το άρθρο 166 του ν 4194/2013 καταργήθηκε από τη δημοσίευση του ως άνω νόμου (4194/2013), ήτοι από 27-9-2013 (ΕτΚ Α 208/27-9-2013), 7 παρ. 2 του Ν. 2753/1999 και της εκδοθείσας κατ' εξουσιοδότηση αυτού υπουργικής απόφασης 1117864/2297/Α0012/7.12.2007 (ΦΕΚ Β 2422 2007 1224), 59 του ν 4194/2013, 713 επ. 345, 346 ΑΚ. Κατά το μέρος της όμως που αφορά τα κονδύλια για απασχόληση της ενάγουσας προς συλλογή και μελέτη των αναγκαίων εγγράφων των αναφερομένων σε αυτή υποθέσεων, για τις οποίες προέβη αυτή στη συνέχεια σε αμοιβόμενες δικαστικές ενέργειες (σύνταξη αγωγής και κατάθεση αγωγής) είναι μη νόμιμη και ως εκ τούτου απορριπτέα. Και τούτο διότι από τις διατάξεις των άρθρων 156 και 157 του Κώδικα Δικηγόρων προκύπτει ότι η αμοιβή του δικηγόρου για μελέτη δικογραφίας και εξώδικες γενικές εργασίες οφείλεται μόνον εφόσον η ενέργεια του δικηγόρου περιορίζεται σε αυτές, χωρίς να επακολουθήσει άλλη δικαστική ή εξώδικη αμειβόμενη ενέργεια, σε διαφορετική περίπτωση δεν δικαιούται σωρευτικά και αμοιβή για τις εκτελεσθείσες από αυτόν εξώδικες εργασίες (ΑΠ 212/2004 και 1028/1993 ΓΝΠ-ΝΟΜΟΣ). Επίσης μη νόμιμο και ως εκ τούτου απορριπτέο είναι και το παρεπόμενο αίτημα της κήρυξης της παρούσας προσωρινά εκτελεστής, διότι σύμφωνα με το άρθρο 21 παρ.9 του Ν. 1902/1990 κατά του ΙΚΑ, το οποίο απολαύει των δικαστικών και δικονομικών προνομίων του Δημοσίου, δεν διατάσσεται προσωρινή εκτέλεση, καθόσον κατά το άρθρο 909 αρ. 1 ΚΠολΔ προσωρινή εκτέλεση δεν μπορεί να διαταχθεί σε βάρος του Δημοσίου (ΑΠ 925/ 1994 ΤΝΠ, ΝΟΜΟΣ, ΕφΠειρ. 685/2002 Πειρ. Νομ. 2002, 454). Κατά την επικουρική της όμως βάση που στηρίζεται στις διατάξεις του αδικαιολογήτου πλουτισμού (άρθρα 904 επ. ΑΚ) είναι μη νόμιμη και ως εκ τούτου απορριπτέα, αφού λόγω του επιβοηθητικού της χαρακτήρα μπορεί να ασκηθεί μόνο όταν λείπουν οι προϋποθέσεις της αγωγής από τη σύμβαση, εκτός και αν θεμελιώνεται σε πραγματικά περιστατικά διαφορετικά ή πρόσθετα από εκείνα στα οποία στηρίζεται η αγωγή από τη σύμβαση (ΑΠ 1443/2008 ΕλλΔνη 2010 452, ΑΠ 16/2008 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 104/2003 ΕλλΔνη 2003. 982, ΕφΑΘ 422/2010 ΕλλΔνη 2012.235), τέτοια όμως περιστατικά δεν περιέχονται στην ένδικη αγωγή. Πρέπει, επομένως, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη η αγωγή να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν δεδομένου ότι έχει καταβληθεί το απαιτούμενο για το αντικείμενο της τέλος δικαστικού ενσήμου με τις νόμιμες υπέρ τρίτων προσαυξήσεις (βλ το 12877922/15-12-2015 Διπλότυπο Είσπραξης, τύπου Β της Δ.Ο.Υ Γ Πατρών).

Από τα έγγραφα που οι διάδικοι προσκομίζουν και επικαλούνται αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Με την 13187/10-10-2005 απόφαση του Διοικητή του εναγομένου ΙΚΑ - ΕΤΑΜ η ενάγουσα μέλος του Δικηγορικού Συλλόγου Πατρών, διορίστηκε ως πληρεξούσιος Δικηγόρος προκειμένου να εκπροσωπεί αυτό (εναγόμενο) ενώπιον των πολιτικών, ποινικών και διοικητικών δικαστηρίων ή διοικητικών αρχών της περιφέρειας

Πατρών με αμοιβή, ανά υπόθεση, με βάση τις διατάξεις του Κώδικα περί Δικηγόρων. Στο πλαίσιο της ως άνω σύμβασης εντολής που κατ' αυτόν τον τρόπο καταρτίστηκε μεταξύ των διαδίκων, η ενάγουσα προέβη για λογαριασμό του εναγομένου στις ακόλουθες δικαστικές ενέργειες που προκύπτουν από τον προσκομιζόμενο πίνακα αμοιβών και δεν αμφισβητούνται ειδικώς από το εναγόμενο για τις οποίες δικαιούται την αμοιβή που υπολογίζεται με βάση τις διατάξεις της 1117864/2297/A0012/7-12-2007 κοινής υπουργικής απόφασης, στο βαθμό κατά τον οποίον τα ελάχιστα καθοριζόμενα από αυτή όρια δικηγορικών αμοιβών είναι ανώτερα από τα αντίστοιχα όρια που ορίζει στις διατάξεις των άρθρων 100 επ. ο Κώδικας περί Δικηγόρων και ότι, όπως αβασίμως ισχυρίζεται το εναγόμενο, την, με βάση τη μεταξύ αυτών συμφωνία, μειωμένη αμοιβή, μέχρι του μισού του προβλεπόμενου ελαχίστου ορίου, ή την αμοιβή που υπολογίζεται με βάση τις ειδικές για τους δικηγόρους του Δημοσίου ρυθμίσεις του άρθρου 23 παρ. 5 του ΠΔ 282/1996 (ήδη άρθρο 18 παρ. 4 του Ν 2873/2000) και τούτο διότι, όπως προαναφέρθηκε, οποιαδήποτε συμφωνία περί λήψης από το δικηγόρο μικρότερης αμοιβής από τα προαναφερόμενα όρια είναι άκυρη ανεξαρτήτως του χρόνου συνάψεως της, 'λλωστε το εναγόμενο δεν εξομοιώνεται με το Δημόσιο ως προς το διάφορο τρόπο αμοιβής των δικηγόρων που χρησιμοποιεί οι οποίες (αμοιβές) διέπονται από τις εκδιδόμενες κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 7 παρ. 2 του ν. 2753/99 κοινές υπουργικές αποφάσεις, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του Κώδικα περί Δικηγόρων. Ειδικότερα για την υπεράσπιση υποθέσεων. Α. Ενώπιον των Διοικητικών Δικαστηρίων: 1) για την παράσταση της, στις 13-2-2013 ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Πατρών και για τη σύνταξη και κατάθεση υπομνήματος, στις 18-1-2013, επί προσφυγής του εναγομένου κατά της 1290/6-7-2006 απόφασης της ΤΔΕ του τοπικού Υποκαταστήματος του του Αγίου Αλεξίου Πατρών και

της , η αμοιβή για την παράσταση της ανέρχεται σε 203 ευρώ και για την κατάθεση υπομνήματος σε 85 ευρώ και συνολικά σε 288 ευρώ, αντί της οποίας το εναγόμενο της κατέβαλε το ποσό των 73,96 ευρώ και συνεπώς της οφείλει τη διαφορά που ανέρχεται σε $(288 - 73,96 =) 214,04$ ευρώ, 2) για την παράσταση της στις 14-12-2002, ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Πατρών και για την κατάθεση υπομνήματος στις 13-12-2012, επί έφεσης του κατά του εναγομένου και της 148/2009 οριστικής απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πατρών η αμοιβή για την παράσταση της ανέρχεται σε 256 ευρώ και για την κατάθεση υπομνήματος σε 85 ευρώ και συνολικά σε 341 ευρώ, αντί της οποίας το εναγόμενο της κατέβαλε το ποσό των 123,26 ευρώ και συνεπώς της οφείλει τη διαφορά που ανέρχεται σε $(341 - 123,26 =) 217,74$ ευρώ, 3) για την μετ' αναβολή παράσταση της, στις 14-1-2013, ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πατρών και για τη σύνταξη και κατάθεση υπομνήματος, στις 14-1-2013, επί προσφυγής του εναγομένου κατά της 1210/11-5-2006 απόφασης της ΤΔΕ του υποκαταστήματος του του Αγίου Αλεξίου Πατρών και

του , η αμοιβή για την παράσταση της ανέρχεται σε 64 ευρώ και για τη σύνταξη και κατάθεση υπομνήματος σε 85 ευρώ και συνολικά σε 149 ευρώ, αντί της οποίας το εναγόμενο της κατέβαλε 73,96 ευρώ και συνεπώς της οφείλει τη διαφορά που ανέρχεται σε $(149 - 73,96 =) 75,04$ ευρώ, 4) για την παράσταση της, στις 16-1-2013, ενώπιον του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Πατρών και για τη σύνταξη και κατάθεση υπομνήματος, στις 16-01-2013, επί προσφυγής του εναγομένου κατά της 425/11-7-2006 απόφασης της ΤΔΕ του υποκαταστήματος του Πατρών και της εταιρείας με την επωνυμία «..... ΚΑΙ ΣΙΑ ΟΕ», η αμοιβή για την παράσταση της ανέρχεται σε 64 ευρώ και για το υπόμνημα σε 85 ευρώ και συνολικά σε 149 ευρώ, αντί της οποίας το εναγόμενο της κατέβαλε 73,96 ευρώ και συνεπώς της οφείλει τη διαφορά που ανέρχεται σε 75,04 ευρώ. 5) για την παράσταση της στις 18-01-2013, ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Πατρών και για τη σύνταξη και κατάθεση υπομνήματος, στις 18-01-2013, επί προσφυγής του εναγομένου κατά της 478/3-8-2006 απόφασης της ΤΔΕ του υποκαταστήματος του Πατρών και

της , η αμοιβή για την παράστασή της ανέρχεται σε 203 ευρώ και για το υπόμνημα σε 85 ευρώ και συνολικά σε 288 ευρώ, αντί της οποίας το εναγόμενο της κατέβαλε 73,96 ευρώ και συνεπώς της οφείλει τη διαφορά που ανέρχεται σε 214,04 ευρώ, 6) για την παράστασή της στις 23-1-2013, ενώπιον του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Πατρών και για τη σύνταξη και κατάθεση υπομνήματος στις 18-1-2013, επί προσφυγής του εναγομένου κατά της 230/4-7-2006 απόφασης της Τ.Δ.Ε. του υποκαταστήματός του της 'νω Πόλης Πατρών και της , η αμοιβή για την παράστασή της ανέρχεται σε 64 ευρώ

και για το υπόμνημα σε 85 ευρώ και συνολικά σε 149 ευρώ, αντί της οποίας το εναγόμενο της κατέβαλε 73,96 ευρώ και συνεπώς της οφείλει τη διαφορά που ανέρχεται σε 75,04 ευρώ, 7) για την μετ' αναβολή παράστασή της, στις 25-4-2011, ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Πατρών και για τη σύνταξη και κατάθεση υπομνήματος, στις 24-4-2012, επί προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία «..... ΟΕ» κατά του εναγομένου, η αμοιβή για την παράστασή της ανέρχεται σε 203 ευρώ και για το υπόμνημα σε 85 ευρώ και συνολικά σε 288 ευρώ, αντί της οποίας το εναγόμενο της κατέβαλε 73,96 ευρώ και συνεπώς της οφείλει τη διαφορά που ανέρχεται σε 214,04 ευρώ, 8) για την παράστασή της, στις 20-3-2013, ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Πατρών και για τη σύνταξη και κατάθεση υπομνήματος στις 26-3-2013, επί προσφυγής του κατά του εναγομένου, η αμοιβή για την παράσταση της ανέρχεται σε 203 ευρώ και για τη σύνταξη και κατάθεση υπομνήματος σε 85 ευρώ και συνολικά σε 288 ευρώ, αντί της οποίας το εναγόμενο της κατέβαλε 73,96 ευρώ και συνεπώς της οφείλει τη διαφορά που ανέρχεται σε 214,04 ευρώ, 9) για την παράσταση της, στις 15-4-2013, ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Πατρών επί προσφυγής του κατά του εναγομένου, και της 300/Σ 160/26-4-2007 απόφασης της Τ.Δ.Ε. του υποκαταστήματος Πατρών και για τη σύνταξη και κατάθεση υπομνήματος στις 18-4-2013, η αμοιβή για την παράσταση της ανέρχεται σε 203 ευρώ και για το υπόμνημα σε 85 ευρώ και συνολικά σε 288 ευρώ, αντί της οποίας το εναγόμενο της κατέβαλε 73,96 ευρώ και συνεπώς της οφείλει τη διαφορά που ανέρχεται σε 214,04 ευρώ, 10) για την παράσταση της, στις 15-4-2013, ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Πατρών και για τη σύνταξη και κατάθεση υπομνήματος στις 18-4-2013, επί προσφυγής της κατά του εναγομένου και της 299/Σ160/26-4-2007 απόφασης της ΤΔΕ του υποκαταστήματος του Πατρών, η αμοιβή για την παράσταση της ανέρχεται σε 203 ευρώ, και για το υπόμνημα σε 85 ευρώ, και συνολικά σε 288 ευρώ, αντί της οποίας το εναγόμενο της κατέβαλε 73, 96 ευρώ και συνεπώς της οφείλει τη διαφορά που ανέρχεται σε 214,04 ευρώ, 11) για την παράσταση της στις 31-7-2013, ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Πατρών και για τη σύνταξη και κατάθεση υπόμνημα ιος στις 24-7-2013, επί προσφυγής του εναγομένου, κατά της 941/18-12-2007 απόφασης της ΤΔΕ του υποκαταστήματός του Πατρών και του, η αμοιβή για την παράσταση της ανέρχεται σε 203 ευρώ, και για το υπόμνημα σε 85 ευρώ, και συνολικά σε 288 ευρώ, αντί της οποίας το εναγόμενο της κατέβαλε 73,96 ευρώ και συνεπώς της οφείλει τη διαφορά που ανέρχεται σε 214,04 ευρώ. Επομένως, η συνολική διαφορά αμοιβής της ενάγουσας για τις ενέργειες της ενώπιον των Διοικητικών Δικαστηρίων Πατρών ανέρχεται σε 1941, 14 ευρώ, Β) Ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πατρών: 1) για την παράσταση της στις 7-6-2013, και για τη σύνταξη και κατάθεση την ίδια ως άνω ημεροχρονολογία προτάσεων επί αγωγής του εναγομένου κατά των, και της ασφαλιστικής εταιρείας με την επωνυμία «Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ» η αμοιβή για την παράσταση της ανέρχεται σε 85 ευρώ και για τις προτάσεις της σε 69 ευρώ και συνολικά σε 154 ευρώ, αντί της οποίας το εναγόμενο της κατέβαλε 73,96 ευρώ και συνεπώς της οφείλει τη διαφορά που ανέρχεται σε 80,04 ευρώ και 2) για την κατάθεση της από 10-5-2012 κλήσης (αρ. κατ. 1653/12) του εναγομένου κατά των, και της ασφαλιστικής εταιρείας με την επωνυμία «Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ» η αμοιβή της ανέρχεται σε 80 ευρώ, αντί της οποίας το εναγόμενο της κατέβαλε 20,55 ευρώ και συνεπώς της οφείλει τη διαφορά που ανέρχεται σε 59,45 ευρώ. Επομένως η συνολική διαφορά αμοιβής της ενάγουσας για τις ενέργειες της ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πατρών ανέρχεται σε 139,49 ευρώ. Γ) Ενώπιον του Ειρηνοδικείου Πατρών: 1) για την παράσταση της στις 22-1-2013, και για τη σύνταξη και κατάθεση προτάσεων την ίδια ως άνω ημεροχρονολογία επί αγωγής της κατά του εναγομένου, η αμοιβή για την παράσταση της ανέρχεται σε 64 ευρώ και για τις προτάσεις σε 85 ευρώ και συνολικά σε 149 ευρώ, αντί της οποίας το εναγόμενο της κατέβαλε το ποσό των 32,86 ευρώ και συνεπώς της οφείλει τη διαφορά που ανέρχεται σε 116,14 ευρώ, 2) για την παράσταση της στις 7-2-2013, και για τη σύνταξη και κατάθεση προτάσεων, την ίδια ως άνω ημεροχρονολογία, επί αγωγής του εναγομένου κατά του, η αμοιβή για την παράσταση της ανέρχεται σε 64 ευρώ και για τις προτάσεις σε 85 ευρώ και συνολικά σε 149 ευρώ, αντί της οποίας το εναγόμενο της κατέβαλε 32,86 ευρώ και συνεπώς της οφείλει τη διαφορά που ανέρχεται σε 116,14 ευρώ, 3) για την παράσταση της, στις 11-4-2013 και για τη σύνταξη και κατάθεση προτάσεων, στις 11-4-2013, επί

αγωγής του του εναγομένου κατά του η αμοιβή για την παράσταση της ανέρχεται σε 64 ευρώ και για τη σύνταξη και κατάθεση στο ακροατήριο προτάσεων σε 85 Ευρώ και συνολικά σε 149 ευρώ, αντί της οποίας τοεναγόμενο της κατέβαλε 32,86 ευρώ και συνεπώς της οφείλει τη διαφορά που ανέρχεται σε 116, 14 Ευρώ, 4) για τη σύνταξη της από 23-1-2013 (αρ. κατ. 71/2013) αγωγής του εναγομένου κατά των της εταιρείας «.....ΟΕ» και της ασφαλιστικής εταιρείας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ» η αμοιβή της ανέρχεται σε 80 ευρώ αντί της οποίας το εναγόμενο της κατέβαλε 32,86 ευρώ και συνεπώς της οφείλει τη διαφορά που ανέρχεται σε 47,14 ευρώ, 5) για τη σύνταξη της από 29-11-2011 (αρ. κατ. 1231/2011) αγωγής του εναγομένου κατά του και της ασφαλιστικής εταιρείας με την επωνυμία «ΙΝΤΕΡΣΑΛΟΝΙΚΑΕΕΓΑ» η αμοιβή της ανέρχεται σε 80 ευρώ, αντί της οποίας το εναγόμενο της κατέβαλε 32,86 ευρώ και συνεπώς της οφείλει τη διαφορά που ανέρχεται σε 47,14 ευρώ και 6) για τη σύνταξη της από 14-2-2013, (αρ. κατ. 164/2012) αγωγής του εναγομένου κατά του και της ασφαλιστικής εταιρείας με την επωνυμία «ΙΝΤΕΡΣΑΛΟΝΙΚΑ ΑΕΓΑ» η αμοιβή της ανέρχεται σε 80 ευρώ, αντί της οποίας το εναγόμενο της κατέβαλε 32,86 και συνεπώς της οφείλει τη διαφορά που ανέρχεται σε 47,14 ευρώ. Επομένως η συνολική διαφορά αμοιβής της ενάγουσας για τις ενώπιον του Ειρηνοδικείου Πατρών ενέργειες της ανέρχεται σε 489,84 ευρώ. Περαιτέρω από τα ίδια ως άνω αποδεικτικά μέσα προέκυψε ότι η ενάγουσα υπό την ισχύ του ν.δ. 3026/1954 γνωμοδότηση: στις 15-3-2010 περί μη άσκησης εφέσεως κατά της 550/2009 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πατρών που εκδόθηκε επί προσφυγής των κατά του ήδη εναγομένου και την 1-3-2011 περί μη άσκησης εφέσεως κατά της 651/2009 απόφασης του παρόντος Δικαστηρίου που εκδόθηκε επί της από 7-3-2006 αγωγής του ήδη εναγομένου κατά του και της ασφαλιστικής εταιρείας με την επωνυμία «ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΝΩΣΙΣ», για καθεμία από τις οποίες η αμοιβή της ανέρχεται σε 41,09 ευρώ και συνολικά σε 82,18 ευρώ, αμοιβή την οποία το εναγόμενο δεν της κατέβαλε με τον ισχυρισμό ότι έχει παραγραφεί. Συνεπώς για τις πιο πάνω γνωμοδοτήσεις της οφείλει το προαναφερόμενο ποσό των 82,18 ευρώ. Τέλος η ενάγουσα υπό την ισχύ του Ν 4194/2013 γνωμοδότησε: στις 2-4-2014 περί μη άσκησης αναιρέσεως κατά της 118/20214 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Πατρών που εκδόθηκε επί εφέσεως του ήδη εναγομένου κατά της 2302/2009 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πατρών και της , στις 19-6-2014 περί καταβολής ποσού στην , σύμφωνα, με την 118/2014 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πατρών στις 11-9-2014 περί μη άσκησης έφεσης κατά της 1142/2014 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πατρών, που εκδόθηκε επί της από 17-7-2006 προσφυγής του εναγομένου κατά του .. και στις 2-4-2014 περί μη άσκησης έφεσης κατά της 4183/2014 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πατρών για κάθε μία από τις οποίες (γνωμοδοτήσεις) η αμοιβή της ενόψει έλλειψης έγγραφης συμφωνίας θα προσδιορισθεί με βάση την ωριαία απασχόληση της ενάγουσας, όπως αυτή αναφέρεται στο Παράρτημα Ι του Κώδικα (ν. 4194/2013) το οποίο αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα αυτού. Έτσι για καθεμία από τις τέσσερις αυτές γνωμοδοτήσεις για τις οποίες κατά την κρίση του Δικαστηρίου, απασχολήθηκε τέσσερις τουλάχιστον ώρες η αμοιβή της ανέρχεται σε 80 ευρώ και συνολικά σε 360 ευρώ αντί της οποίας το εναγόμενο της κατέβαλε το συνολικό ποσό των 80 ευρώ και συνεπώς της οφείλει τη διαφορά των 280 ευρώ, αντί του οποίου όμως θα της επιδικασθεί το αιτούμενο για καθεμία από αυτές ποσό των 44 ευρώ και συνολικά το ποσό των 176 ευρώ. Πρέπει επομένως η αγωγή να γίνει εν μέρει δεκτή ως και κατ' ουσίαν βάσιμη και να υποχρεωθεί το εναγόμενο να καταβάλει στην ενάγουσα 2748,61 ευρώ, πλέον ποσού 632,19 ευρώ για ΦΠΑ, το ανωτέρω δε ποσό, που αφορά στην αμοιβή της με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής μέχρι την εξόφληση. Η δικαστική δαπάνη της ενάγουσας πρέπει να επιβληθεί σε βάρος του εναγομένου, μειωμένη όμως σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 22 παρ. 1 του ν 3693/1957 και 21 παρ. 9 του ν. 1902/1990 όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό, αφού το εναγόμενο με βάση τις πιο πάνω διατάξεις, απολαμβάνει των δικαστικών προνομίων του Δημοσίου.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ' αντιμωλία των διαδίκων

Απορρίπτει ότι έκρινε ότι έπρεπε να απορριφθεί.

Δέχεται εν μέρει την αγωγή

Υποχρεώνει το εναγόμενο να καταβάλει στην ενάγουσα δύο χιλιάδες επτακόσια σαράντα οκτώ ευρώ και εξήντα ένα λεπτά (2748, 61) με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής, πλέον ποσού εξακοσίων τριάντα δύο ευρώ και δεκαεννέα λεπτά (632,19) για ΦΠΑ.

Καταδικάζει το εναγόμενο στη δικαστική δαπάνη της ενάγουσας, την οποία ορίζει σε εκατόν πενήντα (150) ευρώ.

Κρίθηκε αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στο ακροατήριο του σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση τις 29 Φεβρουαρίου 2016 απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων τους δικηγόρων.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ